

ע"ש רבינו הקדוש רבי נתן דוד מפארציווא בן רבי יצחק יעקב מביאלא זצוקלה"ה

ביאלא

עיונים וביאורים ודרכי עבודת ה' למעשה בתורת מרן הישועות אברהם זיע"א

האם חסר לך משהו? ♦

לאנטווערפן, להסתופף בצל הרה"ק ר' איציקל מפשעווארסק זצוקלה"ה.

הוא ראה שלפני התפלה חתנו של ר' איציקל הרה"ק ר' יענקלה מסתובב, ושואל כל אחד - האם אכלת? האם חסר לך משהו? וכמו כן היה מתקן את הנייר בבית הכסא ועוסק בכל צורכי ציבור.

ור' דניאל פריש לא היה רגיל בכגון דא. וכאשר ר' יענקלה ניגש אליו לשאול אותו האם חסר לו משהו, ענה ברמיזה - כי הוא לא רצה לדבר לפני התפלה.

בפעם השניה שניגש אליו ר' יענקלה - לא היה יכול להתאפק, ושאל את הרה"ק - היאך יתכן שמתעסק בעניינים אלו לפני התפלה?

ענה לו: "וינגערמן, האם אתה חושב שמה שאומרים "הרי מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך" הוא לחשו? צריך להתכוון לזה באמת! ר' דניאל פריש אמר שמעשה זה שינה לגמרי את המבט שלו בעבודת ה' והשתמש במעשה זה רבות לאורך ימי חייו.

לכל אורך הדורות, אפשר לראות, שהיו צדיקים שהיו להם יותר כוח לפעול ישועות בתפלתם - מאשר אחרים. בוודאי אי אפשר למדוד צדיקים. לכל אחד היה את גוון עבודתו, וכולם חביבים בעיני השי"ת. אבל מקובלנו, שהגדול באהבת ישראל - ממילא תפלתו פועלת יותר לעומת צדיק שמתעסק יותר בעניינים אחרים.

ידוע מאמר הבעש"ט, "ה' צלך" - הקב"ה מתנהג עם האדם - כפי הנהגת האדם. ואם האדם הוא אנוכי, וחושב רק על עצמו - ממילא גם ההנהגה למעלה היא באופן זה. שנותנים רק כפי טובת השכינה.

אבל אם האדם חושב גם על אחרים - ממילא מלמעלה חושבים גם עליו!

ה' יזכנו לדרגת אהבת ישראל אמיתית, ושנוכה במהרה לביטול המחיצות - ולאחדות בין יראי ה' - בקרוב. ולגאולת ישראל בביאת גואל צדק ברחמים בב"א.

ועל זה אומר יהודה בפסוק הבא: "אדוני שאל את עבדיו", הקב"ה שואל את כנסת ישראל - "היש לכם אב או אח". האם אתם מאמינים בהשי"ת שהוא אב הרחמן? 'אב' נוטריקון - אמונה בטחון. האם יש בכם אמונה ובטחון בישועתו של הקב"ה? האם יש לכם אח? האם אתם מתפללים מחמת אהבה לבני ישראל שנקראו אחים?!

כי אם יש את הדברים הללו השי"ת מבטל את כל המקטרגים, ומקבל את התפלה.

תפלת יהודה - לכל צר

על פי זה מבואר אף המדרש - שתפלתו של יהודה הייתה לכל צד. היינו, לפעול שתמיד יתקבל תפלתם. אפילו במדרגה הנמוכה. ובפרט בעת הגליות.

עבודת ה' למעשה

דברי רבינו נוסכים טללי תחיה על כל אחד ואחד. מי אינו רוצה שיתקבלו תפילותיו? מי לא חסר לו משהו - שמתפלל ומבקש משהי"ת שיתן לו?!

עבודת התפלה ביסודה היא עבודה קשה מאוד. מבואר בשו"ע (סימן צ"ח א') שחסידים הראשונים היו מתפללים - עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות ממש. כעין נבואה. ואם זה מובא בשו"ע - בוודאי שזהו הדרגה שעל פי ההלכה היא שלימות התפלה.

לדאבוננו, אנו רחוקים מזה מאוד. ובקושי יכולים להגיד את המילים עם פירושם. ובפרט כמו שכתב בליקוטי מוהר"ן (א' נ') שמי שפגום בחטא - אין לו אפשרות להתפלל.

אבל, רבינו מגלה - שעל ידי ב' דברים כל אחד יכול לפעול שיתקבלו תפילותיו!

- א. שיאמין בכוח התפלה, וידע נאמנה שהקב"ה רוצה שיתפלל. שידע שכל לשון של בקשה, אפילו מחמת שרוצה להצליח בגשמייות, מכל מקום זה חשוב מאוד בעיני ה'. ומקיים על ידי זה מצות תפלה דאורייתא!
- ב. לחיות באחדות, ולאהוב את השני!

הארי"י ז"ל תיקן לומר קודם התפלה "הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך" יש סיפור עם הגה"צ ר' דניאל פריש בעל המתוק מדבש על הזוה"ק שהגיע

הורון תפלה ומלחמה

"ויגש אליו יהודה ויאמר - בי אדני ... כי כמוך כפרעה" (בראשית מ"ד י"ח). דרשו חז"ל שיהודה התקין עצמו לג' דברים. לדורון, תפלה ומלחמה.

מרן בעל ה'דברי בינה' הקשה - למה הקדימו קודם דורון ואח"כ תפלה. הרי כתוב בגמ' (זבחים ז' ע"ב) - חטאת קודם לעולה. ריצה פרקליט - נכנס דורון אחריו. ואם כך, התפלה - שהיא לכפרה, צריכה להיות קודם הדורון.

מדרגות התפלה

מתרץ מרן בעל הישועות אברהם' שיש ג' מדרגות בתפלה.

המדרגה הא'. תפלת הצדיק שהוא בלי שום חטא ועון. ותפלתו מעוררת ישועות וחסדים ופיוס לכנסת ישראל.

המדרגה הב'. תפלת אנשים הישרים המתפללים בלב נשבר ונדכה. וחוזרים בתשובה על חטאם, ועל כן נחשב כחטאת שמכפרת.

המדרגה הג'. תפלה שמגיעה מחמת יסורים שסובל ועול הגליות.

תפלה זו היא למטה מכל המדרגות. אך כאשר לאדם המתפלל בבחינה הזו - ויש לו אמונה בהשי"ת שביכולתו להושיעו, וגם יש לו אהבת ישראל - שמרגיש ביסורי חברו - בזכות זה השי"ת שומע את תפלתו.

"ויגש אליו יהודה"

כוונת חז"ל בדרון תפלה ומלחמה לג' הבחינות האלו.

א. דורון. על דרך תפילת הצדיקים הגמורים, שהקב"ה מצפה לתפלתם, והיא וודאי מתקבלת. וזה מרומז ב"ויגש אליו" - שניגש תיכף.

ב. תפלה. על דרך תפילת החוזרים בתשובה. והיא מרומזת בתיבת "בי אדוני". שמתפלל בלב נשבר בתשובה מחמת יראת אדונו.

ג. מלחמה. על דרך תפילת הסובל המאמין בהקב"ה. ותפלה זו מרומזת בתיבת "כי כמוך כפרעה". על התפלה הזו יש קטרוג מצד פרעה, שהוא בחינת הסטרא אחרא.

הכוח של הרה"ק מאיזביצא

א' בשבת קודש זו ז' טבת יהיה יומא הילולא של הרה"ק בעל המי השילוח מאיזביצא. רבים תמהים מהו הסוד של איזביצא, למה זה כל כך כבש, הרי הרה"ק זצ"ל לא הנהיג עדה למשך הרבה שנים, ואפילו שהיה הרבה שנים כעין מדרין התלמידים אצל הרה"ק מקאצאק צוקללה"ה, מכל מקום באותו זמן לא הנהיג בפומבי כלום, וכל ההנהגה היה למשך ארבע עשרה שנים בלבד, ואפילו הספר נדפס ח"א רק כששה שנים אחרי הסתלקות ארון הקודש בשנת תר"כ ואילו ח"ב נדפס באיחור הרבה בשנת תרפ"ב.

הכוח שלו - לדורות

ב' וגם היו עליה מחלוקות הרבה בין מתלמידי הרה"ק מקאצאק, ובכלל ממתנגדי פשיסחא, ולא היה אז דור עני דעדיין היו הרבה צדיקים בעולם, ובכל זאת הרה"ק מאיזביצא תפס מקום נכבד מאוד, ובפרט היום יש לה אלפי לומדים מכל קצוות הקשת אשר עמליה בתורת הרב ובתורת הבן התלמידים ומקבלים מכוחה טל תחייה.

לימוד אמונה אמיתית

ג' ואי אפשר לפרט את כל המעלות של תורת איזביצא ובחידושים הרבים שנמצאו בה, אבל נעתיק לשון הרה"ק בעל האורחות חיים בהקדמה לבית יעקב בראשית ונבאר כפי ערכינו.

"והוא היה מקובל קבלה אמיתית ביסוד אמונת השי"ת אשר קבלו ויסדו לנו רועי החסידים באמונתם"

ד' דהיינו שעיקר החידוש של המי השילוח היה שהפיץ אמונה אמיתית. ונבאר ידוע המעשה עם הרה"ק מבערדיטשוב ששאלו אותו מה למד אצל המגיד ממעזריטש, ואמר שלמד אמונה באל-חי, וצחקו עליו שאפילו המשרתת הגויה יודעת שיש אלקים, ואמר היא אומרת אך אני יודע.

החסרון בגילוי כבוד ה' בתחוננים

ה' אבל כמובן שיש בזה חסרון מסוים שמתעסקים בעניינים רמים כאלו של גילוי כבוד ה' בתחוננים בגלוי יותר. וכבר אמר הרה"ק בעל התניא משל למה הדבר דומה, לבן מלך שנחלה וכבר ניסו כל הרפואות עד שהגיע רופא אחד ואמר שצריך לקחת את האבן הטובה הכי יפה מכתר המלך ולשחוק אותה דק דק, ואז להאכילו לבן מלך, ויתרפא, וזה חסידות אחרי שכלל ישראל הייתה בעילפון מכורח הגלות, אז מן ההכרח לקחת את הכתרא דמלכא ולשחוק אותה ולהפחית

כביכול על ידי זה מערכה, כדי לרפא את הבן מלך, ע"כ המשל מהרה"ק הנ"ל.

המכשול שיכול לצאת מכך

ו' אבל מתוך זה יכול לצאת מכשול שמי שרואה איך ששוחקים את האבן הטוב של המלך, ואינו יודע שזה לצורך כדי לרפא את הבן מלך, יכול או לבזות את השליח של המלך, בטענה של איך אתה מבזה את הכתר ושוחק את האבן, או רחמ"ל ללמוד מזה שאפשר למרוד ולבזות את המלך, וכך הווה שהיו כאלו שהתנגדו לחסידות, והיו כאלה שמכוח הגילויים הנ"ל הציצו ונפגעו ויצא מה שיצא וד"ל. ולכן היו הרבה סודות שהצדיקים לא רצו לגלות כיון שיכול להביא את התוצאות הנ"ל.

פשיסחא - איזביצא - חידוש דרך הבעש"ט

ז' ידוע מה שאמר הרה"ק החידושי הרי"ם שהדרך של פשיסחא באה לחדש את הדרך הבעש"ט שנתיישן, אבל עדיין היה נקודה נוספת שגם אחרי הופעת האור של אא"ו רשכבה"ג היהודי הקדוש נתגברו הצרות והיה צריך לחידוש נוסף, ולכאן הופיע הגילוי של המי השילוח, שלימד איך לעבוד את השי"ת עם ידיעה, איך שצריך לדעת שאי אפשר באמת לפגום בכבוד ה', כיון שכל הבריאה כולה צועקת אלקות, ממילא אי אפשר בשום אופן להרוס, וממילא הדרך לתשובה הוא יותר קל כיון שבאמת אי אפשר להתרחק, וכל זה מתוך חכמה עמוקה ויסודות נאמנים בדברי חז"ל, ודיבורים אלו נסכו טל תחייה על כל שומעיהם, ונתנו להם כוח לעבוד את ה' באופן נעלה יותר, כיון שידעו שבלתי אפשרי להתרחק ואדרבה "ממרים הייתם עם ה'", הכל נעשה ביחד עם הרבש"ע, וכן קיבלו מכוח זה שפלות וביטול אמיתי, כיון שאין בכוח האדם לעשות במעשיו כלום.

השפעה שחודרת לאט

ח' אבל כמו שביארנו יש גם הרבה סכנות בגילוי סודות אלו, ויכול לצאת מזה כמה מכשולות, וממילא היה עליו התנגדות כבירה כמו שהיה גם על גדולי החסידות לפניו, אבל הכוח הנורא שכלול בדברי תורה אלו אי אפשר היה בשום אופן לעצור, וכמו שהעיד על עצמו שהוא כמו מי השילוח ההולכים לאט וחופש בעומק מעמקים, ונראה שכוונתו הייתה שאפילו שאינה ניכר מיד ההשפעה שלו מכל מקום זה חודר עמוק עמוק, וכמו שידוע שהרבה בתי מדרשות אינם מזכירים את החידושים שלו בגלוי, אבל עדיין שואבים ממנו השראה ויסודות נאמנים לפי דרכם.

השגת הד"ת - עובד ה'

ט' ואמרתי לכ"ק האדמו"ר מראדזין שליט"א שאפשר לדייק מלשונו של הרה"ק

בעל האורחות חיים שם: שמביא איך שהמי השילוח חידש דברי תורה עמוקים, וכאשר אפשר לראות על כנסתינו שהם לומדי תורה ואוהבי ה' באמת, שנ"ל בכוונתו שמי שאינו נעשה מכוח הגילויים האלה עובד ה' יותר, אלא אדרבה נעשה יותר חלש כמו שאפשר לראות בחוקרים רחמ"ל, הרי זה אות וסימן שלא הבין על נכונה ד"ת אלו והסכים עמי.

קשר לזאת חנוכה

י' ואפשר לקשר זאת עם כל העבודה של זאת חנוכה שביאר רבינו הקדוש מפאריצ'ווא, שזאת הוא מלשון זאת קומתך דמתה לתמר, שהשכינה כביכול זורקת את עצמה לכבשן האש ומשנה את סדרי הבריאה בכדי שלא לבייש את ישראל, שלא הצליחו לפעול כראוי בעבודתם בימי החנוכה והימים הנוראים.

שריפת הפתילות - אתה תאיר נרי

יא' ויש מנהג שריפת הפתילות, ונחלקו הראשונים האם יש דין שריפה גם על הפתילות או רק על מותר השמן, ולכאורה הוא רק היכי תימצא כדי שלא יבואו לידי בזיון אבל לא שיש בזה עניין מיוחד, ונראה לבאר מנהג ישראל שהכוונה הוא כנ"ל שכיון שרואים שלא פעלו כלום, ועדיין צריכים לרחמים אז כביכול זורקים ושורפים את העבודה שלהם ואומרים איננו חפצים בזה, אלא דייקא "אתה תאיר ה' אלקי יגיה חשכ"י, אבא איננו יכולים לפעול תפעל אתה מה שצריך לפעול,

מעשה על זה מרביה"ק

יב' כמו המעשה הידוע שמביא רבינו הקדוש שם על יהודי אחד שהיה ביער ביום הכיפורים בלי סידור, וביקש שהקב"ה יפעל בשבילו בתפלה, וכיוון שלא ידע להתפלל בע"פ זעק כל היום אותיות הא"ב, וביקש רבש"ע תחבר אתה את האותיות האלו לתפלות, והיה במקום ההוא איש קדוש למאוד וגילו לו מן השמים שאיש פלוני התפלל יותר טוב ממנו, ונפלה דעתו למאוד היתכן שאיש פשוט יתפלל יותר ממנו, ושלח לו ושאלו למעשיו ביוהכ"פ, ובכה הנ"ל וביקש לו תשובה על זה שהיה ביוהכ"פ בלתי מנין וסידור, וממילא לא התפלל כראוי, ושאלו בכל זאת מה עשית, ואמר לו סדר הנ"ל, ונחה דעתו של האיש הקדוש כי מי יערוך אליו להתפלל לערוך תפלות.

לצעוק מעומק הלב - אבא אינני יכול

יג' וזה הזעקה שצריך להיות בלב כל אחד ואחד ובפרט בסיום הימים הנוראים, אבא תן אתה, ראית מה אנו מסוגלים, ראה מצבינו השפל, מעכשיו ואילך תעשה אתה את מה שאיננו יכולים לעשות.

1. מתוך שיעור מוצאי זאת חנוכה - פ"ג.

יד' וכבר ביארנו לפני חנוכה למה הגילוי של האור של חנוכה נתגלה ביתר שאת דווקא על ידי תלמידי הבעש"ט, כי יש בהארה של חנוכה בחינה של נהמא דכיסופא, שמאיר כביכול גם בלי ההכנה כראוי, כידוע המעשה עם הרה"ק מלובלין שראה איך שאפילו הרשע הגמור מאיר את כל העולמות בשעת הדלקת הנרות, ובדורות הקדמונים אז חפצו יותר בעבודה שלהם, וממילא נמנעו מלהעמיק בזה הרבה, אבל הבעש"ט ותלמידיו לא היה איכפת להם אם זה נהמא דכיסופא, כמו שמביא הצמח צדק מזקיננו הרה"ק בעל התניא, שאמר רבש"ע אני לא צריך את הגן עדן שלך, ולא את הגיהנם שלך, אני צריך רק אותך, ממילא לא איכפת לי נהמא דכיסופא.

גם מה שעשה - שייך לרבש"ע

טו' ויותר מזה נתגלה בברירות שאפילו מה שאדם עושה הוא ג"כ לא שלו, והכל הוא מתנת חנם מהרבש"ע, ואיך שבלתי אפשרי לפעול מכוח עצמו, ואת הנקודה הזאת של בטחון אמיתי בהשי"ת אפשר לגלות בספרי הרה"ק מאיזביצא ובספרי בנו ובספרי

תלמידיו, ולקבל מכך שפלות אמיתית, ולהתעלות בעבודת ה' באמת.

צדיקים פועלים למי שהוא בביטול

טז' וצריך לגשת להכלל בביטול, והתולדות אדם כבר אמר שאי אפשר לצדיקים לפעול היום לאלו שמגיעים אליהם, כיון שכאשר מגיעים הם מתייפים ומכסים על כל פשעיהם, וממילא קשה יותר לצדיק לפעול בשבילם, כיון שאינו רואה את מצבם באמת. והן הן הדברים שכל התועלת שאפשר לקבל מהצדיק הוא דווקא כאשר מגיעים בביטול ובענוה.

הקב"ה עושה למי ששפל באמת

יז' ושמעתי מאמנו"ר מעשה עם הרה"ק ר' יחיאל מאלכסנדר והרה"ק ר' בעריש ביאלאר שנכנסו אליו החסידים ושאלו אותו כתוב פתחו לי פתח כחורו של מחט ואני אפתח לכם בפתחו של אולם, ושאלו אותו איך עושים את החודו של מחט, ואמר עזרת אבותינו אתה הוא מנגן ומושיע להם, וביאר בזה ראש החבריא קדישא הרה"ק מאלכסנדר שהכוונה הוא שהקב"ה עזר לקדמונים, ואילו לנו הוא עושה הכל.

יח' והקשה אמנו"ר שא"כ שהקב"ה עושה הכל למה לא מוצאים שכל אחד נהיה צדיק גמור, והתי' הוא שצריך את הליכנס לרבי בלב נשבר ולשאל רבי איך עושים את החודו של מחט, וממילא הקב"ה עושה הכל, והן הן הדברים שאם ניגשים ללמוד את הספרי חסידות עם הלב נשבר אז דייקא אז יש בכוחם להאיר ולשנות ולהפוך את האדם לעובד ה' אמיתי. והרב מבריסק כבר אמר שאלו שגדלו אצל אביו הגר"ח זצ"ל היו דווקא אלו שהם התאימו את עצמם לגמרי אליו, ולא דווקא הבעלי כשרונות.

עוד טעם לשריפת הפתילות

יט' ומהאדמו"ר מראדזין שליט"א שמעתי טעם נוסף לשריפת הפתילות, שהשמן שדלק יש לו עלייה, אבל מה יהיה עם מה שנשאה, לכאורה זה נראה כאילו יש כאן בירור של טוב ורע, ולכן שורפים את הפתילות להראות שהכל נכלל בהארה של חנוכה ויש עלייה להכל, אפילו מה שנראה לעינינו שלא שייך להארה הזאת ודו"ק. ה' יזכנו לשוב בתשובה שלמה וזוכה במהרה לשוב ה' אל נהוה בביאת גואל צדק ברחמים בב"א.

♦ יהודי הוא מציאות אחרת ♦

נס חנוכה - מציאות אחרת

ו' ג' שהיה כאן משהו מיוחד דבכל נס כמו נר המערבי יש שתי מהלכים, א' שינוי בכמות ב' שינוי באיכות, אבל סכ"ס המציאות הוא אותו מציאות ורק יש שינוי בנקודה מסוימת, לדוגמא כאשר השמן דולק למשך יותר שעות אז הוא נעשה שמן איכותי יותר שדולק ליותר זמן, או בכמות שנתרבה אז יש כאן ריבוי, אבל סכ"ס הוא שמן, אבל כאשר השמן דולק ואינו מתכלה זה לא שמן איכותי יותר או שנתרבה בדרך נס, יש כאן מהות אחרת לגמרי שמן שאינו מתכלה.

יהודי אינו כלה

ז' ויש מימרא מר' מנחם מאמשינוב זיע"א שצריך להבין מהו הנס טמאים ביד טהורים, דבשלמא רבים ביד מעטים אפשר להבין דבמלחמה בדרך כלל מי שיש לו יותר הוא מנצח, אבל טמאים ביד טהורים מה שייך לתכסיסי מלחמה, (שמעתי ממנו"ר הגר"ד בשם אביו הגר"מ פיינשטיין זצ"ל ליישב שבדרך כלל רשע יש לו יותר אכזריות וממילא הוא נס גם בדרכי המלחמה). ותי' שהא גופא הנס שאפילו שהיה חושך גדול, עדיין היה שייך מציאות של יהודים טהורים, זה בעצמו הנס.

נס הנרות - נר ה' נשמת אדם

ח' ופי' הדברים הוא שנתגלה שאתם בני יעקב לא כליתם, שאי אפשר לכלות ולכבות את הניצוק

דייק הלשון ב'על הניסים'

א' אומרים בעל הניסים "וודים בידי עוסקי תורתך", וצריך להבין למה נקט דווקא הלשון עוסקי תורתך, ושמעתי ממנו"ר רע"ו זצ"ל שהכוונה הוא דכיוון שזדים הם במויד ובזדון, אז הוה לעומת זה בקדושה הוא עוסקי תורתך שמעמיקים בתורה הקדושה.

נס חנוכה - תושבע"פ

ב' אבל צריך להבין הלשון "ואח"כ באו בניך", לכאורה הוא מיותר דבוודאי הגיעו יהודים, ולמה צריך להדגיש דווקא כאן שהם בני של הקב"ה. ושמעתי מאמנו"ר לבאר שידוע שחנוכה הוא היו"ט של תורה שבעל פה כמו שידוע שמנורה מרמז על תורה שבע"פ, וארון על תורה שבכתב, ועל כן בבית ראשון היה ארון, אבל בבית שני היה רק את המנורה.

הזכייה בתורה - השם בנים

ג' והמלאכים בשעת נתינת התורה קטרגו ואמרו "תנה הודך על השמים", ועיקר טענת המלאכים שהתורה שייכת לשמים הוא על תורה שבעל פה, שעל ידי תורה שבעל פה ניתן כוח לדורי משה לשנות את התורה כפי תפיסתם, ועל זה טענו המלאכים שלא שייך להוריד את התורה לארץ, ושמע מהגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א בשם הקדמונים שבאמת המלאכים צדקו בטענתם שהיה להם טענת בר מצרא, ורק

חילוק בין חנוכה לשאר ניסי ביהמ"ק

ד' אבל נראה לבאר קצת באופ"א שידוע הקושיא למה תיקנו נס על הפך השמן של חנוכה כאשר אירע נס כעין זה בכל יום למשך הרבה שנים שלא כבה נר המערבי, ולמה דווקא תיקנו על זה, ובאמת יש להקשות עוד שעשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש, ולא מצינו שנעשה על זה שום זכר, ואפשר שהפשט הוא שבבית המקדש אדרבה הנס הוא הטבע, כיון שהוא מקום מיוחד להשראת שכינתו בעולמו, ממילא הוא מופקע מההעלם של הטבע, וא"כ צ"ב מאי שנא הנס של חנוכה שגם היה בבית המקדש.

יישובים בשם האדמו"ר מאפאלא

ה' ושמעתי מאדמו"ר מאפאלא שליט"א כמה תירוצים א' שהיה עבודה מיוחדת שכלל ישראל השיגו שאין שום טבע בעולם כלל וממילא קבעו על הנס הזה, וזוה מתורג"ג למה הדליקו שמונת ימים אם לא היה נס בראשון או באחרון. ב' שנעשה הנס בכך כמדויק לשון הגמרא נעשה בו נס, והפך לא שייך לבית המקדש.

1. עיני באר היטב ח"מ סי' קע"ה ס"ק נ"ו 2. גיטין דף ו ע"ב.

וממילא הוא גוע, ונכנס שם יהודי פולני שהיה צריך טובה מבעל השרידי אש ושאל מה הנידון, וסיפרו לו ואמר שאינו מבין כל השאלה "הרי יהודי הוא יהודי".

יישוב הקו' למה הוזכר השם 'בנים'

יא' ולפי"ז אפשר ליישב מה שהקשינו בנוסח של על הניסים למה הזכירו בניך, שכיוון שעיקר הנס של חנוכה הוא הגילוי הזה שישראל הם בניו של הקב"ה, וממילא לא שייכים לשאר הנבראים ודו"ק.

שהנס הרי הוא גילוי שנשמת ישראל וממילא הוא עניין ששייך תמיד ע"כ מה ששמעתי מאדמו"ר מאפאלא. וראיתי מהאדמו"ר ממוזדיץ שליט"א שדייק הלשון "זאת חנוכה", שזאת מכלל דאיכא אחריתי והביאור הוא כנ"ל שנשרש מכוח חנוכה לכל השנה.

יהודי הוא יהודי

י' ויש להסמיך לזה מעשה עם זקני הגה"צ הגר"א שטרנבוך זצ"ל שיישב אצל בעל השרידי אש ודנו שם מהו יהודי האם הוא דת או גוע, דמצד אחד אפשר להתגייר ממילא זה דת, ומצד שני ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא,

שקיים בבני ישראל, וביאור ההדברים שישראל הם מציאות אחרת לגמרי אין הם נבראים כמו שאר האומות, אלא כל יצירתם הוא אך ורק לתכלית של "עם זו יצרת לי תהילתי יספרו", שהם מפרסמים ומגלים כבוד שמים בעולם, וממילא אי אפשר לשנות את זה, ולכן עיקר הנס הוא על הנרות, כנגד נר ה' נשמת אדם שנעשה נס בנשמת ישראל עצמן.

הגילוי הזה הוא תמידי

ט' וזה ביאור הנוסח מה שהיה מברך הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב בזאת חנוכה שבירך שיהיה גם להעלות נר תמיד, והכוונה הוא כנ"ל

♦ חלקת יהושע ♦

"בי אדוני..." שישתכל בו, ויראה שיש בורא עולם. שראיית פני הצדיק מסוגלת לאמונה ובדור האחרון ידוע המעשה עם הרה"ק מהוסאיטין שהיה אחד עם הרבה שאלות באמונה אחרי המלחמה הנוראה ועל ידי ראיית פניו בלבד נתיישב לו כל השאלות.

הודעה ובקשה נחוצה

לרגל יומא דהילולא הצ"ג של רבינו הקדוש מפארציווא הננו לבקש מכל מי שרוצה לארגן סעודת הילולא או נסיעה לציון הקדוש ביומא דהילולא נא לפנות מיד למערכת במייל:

kerenzecherdavid@gmail.com

או בטלפון: 052-710-15-21

זיפה שעה אחת קודם בכדי שיהיה אפשר להיערך בראוי לכבודו של צדיק.

בברכת "האטס גאפועלט אלעס גוטס" המארגנים

4

יו"ל על ידי קרן זכר דוד' להפצת זכרו ומורשתו של רביה"ק מפארציווא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר מביאלא שליט"א בראשות הרה"ג רבי מאיר רבינוביץ שליט"א